

Nội dung bài viết

1. Soạn Ngữ văn lớp 6 Bài: Củng cố, mở rộng trang 47 (Kết nối tri thức)

Soạn Ngữ văn lớp 6 Bài: Củng cố, mở rộng trang 47 (Kết nối tri thức)

Câu 1 (trang 47 SGK Ngữ văn 6 Tập 2 mới)

STT	Các yếu tố	Đặc điểm
1	Chủ đề	Kể về cuộc đời của một số kiểu nhân vật quen thuộc, xảy ra trong đời sống gia đình và xã hội của con người, từ đó rút ra bài học kinh nghiệm bài học đạo lí, cách sống lương thiện, hướng tới những điều tốt đẹp, tránh xa cái ác, cái xấu xa, thể hiện ước mơ, khát vọng,... của tác giả nhân dân
2	Nhân vật	Nhân vật bất hạnh (người mồ côi, con riêng, em út, có hình dạng xấu xí,...), Nhân vật dũng sĩ và có tài năng kì lạ, Nhân vật thông minh và nhân vật ngốc nghếch, Nhân vật là động vật (con vật biết nói năng, hoạt động, có tính cách như con người). Nhìn chung, nhân vật cổ tích chưa được cá thể hóa, tâm lí hóa.
3	Cốt truyện	Mang tính chất tưởng tượng, "tính khác thường" của sự việc và hành động, được xây dựng theo một vài sơ đồ chung như: dũng sĩ giết quái vật cứu người đẹp, người xấu xí nhưng tốt bụng, tài giỏi,...
4	Lời kể	Thường bắt đầu với câu kể "ngày xưa ngày xưa" ở thời gian và không gian không xác định, kết thúc bằng câu "và rồi họ sống mãi mãi hạnh phúc về sau".
5	Yếu tố kì ảo	Yếu tố huyền ảo, thơ mộng, thế giới kì ảo thường xâm nhập lẫn nhau với thế giới trần tục. Thường gồm các con vật kì ảo, đồ vật kì ảo,.... có tác dụng thể hiện mục đích của tác giả nhân dân trong việc truyền tải chủ đề của câu chuyện.

Câu 2 (trang 48 SGK Ngữ văn 6 Tập 2 mới)

- Thạch Sanh, Lý Thông (Dương Thanh Bạch):

Ngắm trong cỗ tích ngày xưa

Ấn đi đầu đạo lý ai chưa tỏ tường?

Rằng là những kẻ bất lương,

Lừa người phản bạn tìm đường vinh thân.

Giàu sang có được lúc gần,

Về sau quả báo nhận phần tai ương.

Những người trung thực hiên lương,

Giúp người chẳng ngại đầu lờng hiểm nguy
Sang hèn chẳng thiết so bì,
Tâm hồn thanh thản xá gì tử sinh.
Chuyện xưa ở quận Cao Bình
Vợ chồng Thạch lão muôn sinh nối dòng,
Lạy đấng Tây, khấn đấng Đông,
Việc nhân, việc nghĩa quyết không nề hà.
Tiếng lành vang tận cao xa,
Ngọc Hoàng nghe thấu ắt là duyên căn.
Cho mời Thái tử truy ền rằng
Đầu thai về chốn dương trần giúp dân.
Nói về Thạch lão phu nhân
Ngày kia nghe thấy trong thân bất thường.
Đại phu phán mới tỏ tường:
Rằng đang chờ trẻ nối đường gia tông.
Mặt trời vừa hé đặng đông,
Giọt sương khẽ đọng cánh hồng hoa khoe,
Tiếng rìng rí rách qua khe,
Suối trong uốn lượn xập xoè bướm bay.
Gió rùng háo hức rung cây,
Cỏ xanh tri ền đổ sợi dài nắng in.
Lạy trời cao tỏ anh minh,
Vợ chồng Thạch lão cúi mình tạ ân.

Mâm đầy trang trọng giữa sân
Gà tơ một cặp, rượu ngon một vò.
Thành tâm khói toả hương mờ
Rừng thiêng chờ tiếng trẻ thơ khóc chào.
Đông tàn xuân lại qua mau
Hạ vừa giảm nhiệt dạt dào thu xưa.
Tròn năm bấm ngón đếm vừa
Bụng mang dạ chứa trẻ chưa chào đời.
Người ãm tiếu, kẻ biếm cười
Rằng là nghiệt chủng cốt người đâu đang!
Lời như búa đập ãe giảng,
Trong lòng ãu xót, trong tâm rồi bời.
Đúng là nghiệt ãng miệng đời
Căn nguyên chưa tỏ, cợt cười chẽ bai.
Ưu phi ãn treo nặng trên vai,
Thạch ông kiệt sức ãi ngày quy tiên.
Người ãi trút ãược ưu phi ãn,
Người còn lại gãnh truãn chuyẽn ãủ ãi ãu.
Gương xưa giá ãủ nhiều ãi ãu
Bời ãi ãu chưa tỏ giá xiẽn nhiều tàn.
Một thân v ã lại rừng hoang
M ãm sinh ãp ủ non ngàn chỡ che.
Thu ãông qua ãến xuân hẽ,

Hai vòng lặp lại giờ nghe thu tràn.
Hoa rừng gió thoảng hương mang,
Nắng len khe lá cảnh càng mông lung.
Vầng mây sáng ở trên cùng,
Rạng màu ngũ sắc giữa vùng hào quang.
Chim ca vượn hót hoa đặng
Rừng thiêng vang tiếng khóc tràn trẻ thơ.
Ba năm nuôi một giấc mơ
Chừng nghe tiếng trẻ ngẩn ngơ giọt dài.
Khóc người ở chốn tuyền đài
Hồn thiên phù hộ con trai nên người.
Hương trăn tỏa tạ ơn trời
Hài nhi tuấn tú giống người cõi trên.
Thạch Sanh lấy chữ đặt tên
Tình riêng mẫu tử khắc bèn cốt ghi.
Vòng qua mười mấy xuân đi
Thạch bà cũng già từ vècôi âm.
Bao năm mẫu tử tình thâm
Cách ba tấc đất nén trăn ưu mang
Lá thu chùng nhuộm đủ vàng
Gió thu gieo trận mưa vàng lá bay.
Mồ xanh lá rụng phủ đầy
Lòng xanh con trẻ tiếp ngày bơ vơ.

Lầu sơ bên suối nước mơ
Gốc đa che chở tuổi thơ qua ngày
Rìu thô một chiếc trong tay
An thân kiếm củi tháng ngày trôi mau.
Ngày kia chẳng biết từ đâu,
Một ông lão với mái đầu bạc phơ,
Lữ đường qua chốn nương nhờ,
Võ công truyền thụ, binh thơ dạy lời.
Thực là thiên tướng nhà trời
Ngọc hoàng phái xuống giúp thời Thạch Sanh.
Sanh thời cốt cách tinh anh,
Thêm lòng chăm chỉ lại càng tiến mau.
Một thân võ nghệ tinh sâu,
Lại thêm phép thuật thác trào mưa tuôn.
Nói về một gã làng buồn,
Tên Thông họ Lý tính luôn bịp đời,
Tai teo mặt choắt răng loi,
Mắt lơn mày trợt nét cười bất an.
Ngày kia trên lối đường ngang
Gốc đa bóng mát gió tràn mây cao.
Dừng chân nghỉ mát ít lâu,
Từ xa thấy bóng tiều phu cuối đàng.
Vai ngang, lưng thẳng, da căng

Ước chừng sức khoẻ phải ngang mười người.

Nhằm nhanh mưu sự tức thời,

Có người này giúp việc thời thuận thông.

Lân la tìm cách lấy lòng

Chuyện non chuyện nước chuyện trong chuyện ngoài.

Rằng vừa gặp cảm tình ngay

Kết tình huynh đệ tháng ngày có nhau.

Thạch Sanh quen ở rừng sâu

Thẳng ngay trong tính mưu sâu chẳng lường.

Giữa rừng hoà quyện khói hương

Trời cao chứng giám minh tường đệ huynh.

Cây đa l`âu cở lưu tình

Chia tay về với nghĩa huynh một nhà.

Lý gia ở thị trấn xa

Nhà chuyên cất rượu buôn xa bán gần.

Thạch Sanh nay đến đỡ đỡ đần

Bao nhiêu việc nặng một thân chẳng nghĩ.

Yên vui có được mấy khi

Thạch Sanh vừa đến biết gì chuyện qua.

Đầu làng cách cũng không xa

Một ngôi miếu nhỏ cũng là căn nguyên

Vốn là có lão chần tinh

Lâu năm tu luyện thuật tinh phép thuần,

Đến làng quấy nhiễu nhiều lần
Bắt người ăn thịt phép quân chẳng sòn.
Làng cho xây miếu thuận rằng
Hàng năm cống một mạng người chuộc yên.
Các nhà lần lượt theo phiên
Lần này họ Lý đến phiên tế thần.
Lý Thông lòng dạ bần thần
Trước giờ tử biệt muôn phần sầu đau.
Trời đông gió dẫn mưa rào
Mẹ con tuôn lệ khác nào mưa rơi.
Giữa lần sinh tử tức thời
Loé lên kế sách mượn người thế thân.

Tiệc ngon bày sẵn trong sân
Rượu ngon lần lượt ân cần rót trao.
Rằng là huynh đệ tương giao
Tình thương như thể dạt dào nước trôi.
Nay đang mở rượu sắp rồi
Tối nay anh phải trông coi miếu làng.
Kể ra công việc cũng nhàn,
Thay anh gánh vác, anh mang ơn nhiều.
Sanh rằng có đáng bao nhiêu,
Đệ huynh tương trợ bày đi đầu mà chi!

Nói xong quay bước tức thì
Lý Thông lòng nhẹ rút chì khỏi chân.
Đúng là sau về ân cần,
Muru sâu chờ chực sảy chân thiệt đời
Kẻ gian miệng nói mắt cười
Thủ gươm trong bụng giết người như chơi.
Mây đen vần vũ kín trời,
Miếu hoang lá rụng bời bời lối lên,
Tường rêu phủ kín bốn bên,
Nhện giăng, tức khí xông lên ngất trời.
Thạch Sanh chẳng kịp nghĩ ngơi
Nhanh tay dọn dẹp gọn nơi để nằm.
Chiều đi trời bỗng tối sầm
Gió giông kéo tới ầm ầm mưa rơi.
Giấc sâu mộng ở trên trời
Hoa giăng bướm lượn đẹp ngời sắc xuân.
Chợt nghe tiếng động ngoài sân
Sàn nhà rung chuyển bước chân nặng nề
Bóng khuya nửa tỉnh nửa mê
Đầu to, tai nhọn, môi trề, mắt thâm,
Móng dài, vẩy cứng trên thân
Chấn tinh vừa mới hiện thân tức thì.
Miệng gằm gù, rít phì phì

Nhằm người hiến tế tức thì tiến lên.
Móng dài vuốt nhọn vung lên
Thẳng tay bổ xuống nhằm bên mạn sườn.
Thạch Sanh thoáng thấy tỏ tường
Lùi nhanh một bước thuận đường thoát chiêu.
Nhanh tay mười mấy nhát rìu
Chắn tinh chống đỡ liêu xiêu mấy phần.
Đúng là tài nghệ bất phân
Ngói tuôn bụi đổ rần rần gió vây.
Hai bên phép thuật đủ đầy
Kêu mưa gọi gió lửa quây bịt bùng.
Thạch Sanh tả đột hữu xung
Rìu ngang chém trúng số cùng yêu tinh.
Chắn tinh đành hiện nguyên hình
Một con rắn lớn quăng mình trốn quanh.
Làm sao thoát khỏi Thạch Sanh?
Đầu văng một ngả xác đành một bên.
Bồng đầu trong góc hiện lên
Một cây cung với mũi tên bằng vàng.
Xách đầu chần, khoát cung mang
Canh ba quay bước lên đàng hỡi môn.
Nói qua về gã Lý Thông
Lừa xong một cú trong lòng thoả thê,

Đang đêm mưa gió dầm dề
Bỗng đâu nghe tiếng người về gọi tên.
Một làn khí lạnh xông lên
Lưng tê, gối khuyu, sấm rền trong tai
“Oan hèn báo oán phen này
Nhận anh ba lạy nguôi ngoai trong lòng”
Thạch Sanh vừa mới vào trong
Nhìn qua cảnh tượng trong lòng ngu ngơ.
Rõ ràng mình sống sờ sờ
Sao anh lạy tể như vừa gặp ma?
Bèn đem chuyện mới kể ra
Lý Thông tin bảy ngờ ba cũng đành,
Đưa tay nắm thử Thạch Sanh
Rõ ràng người sống rành rành ra đây
Lại thêm đầu rắn cằn tay
Đúng là chuyện thật đâu bày xảo ngôn.
Lý Thông mới thực hoàn hèn
Nhớ lời chiếu dụ thưởng công giết chằn
Làm ra vẻ mặt bàng hoàng
“Phen này thịt nát xương tan mất rồi.
Vật này vốn của vua nuôi
Lỡ tay mạo phạm phép thời đâu tha
Phải đi tìm chốn thật xa

Ẩn mình chờ đợi cho qua hạn này”
Thạch Sanh quay bước đi ngay
Về nơi rừng thẳm của ngày còn thơ.
Cây đa dòng suối đợi chờ
Rừng xanh lâu bạc bấy giờ có nhau
Muru sâu hòng tiếm công đầu
Tiến cung họ Lý dăng đầu báo công.
Chuẩn y đô đốc tiến phong
Đường đường vinh hiển Lý Thông có thời.
Thần sâu trong bụng cọt cười
Tài mà bộc trực ở đời vút đi.
Thăng quan tiến chức khó gì
Cong lưng dẻo miệng việc gì chẳng qua.
Có nàng công chúa ngọc ngà
Tuổi trắng vành vạnh như hoa trên cành
Nét vui suốt nước long lanh
Nét buồn gió gợn tròng trành thu rơi.
Trần gian dễ kiếm mấy người
Thoạt qua đã thấy hồn lơ tâm cuồng.
Tới hồi lựa tuyển tình quân
Đài cao gieo tú duyên phần cầu may.
Hoàng thân thái tử trong ngoài
Người chen kẻ lẩn dưới đài chờ duyên.

Trên cao tha thướt dáng tiên
Gió ôm mảnh lụa cánh mềm tay nâng.
Bỗng đâu trời trở tối s ầ n
V ầ ng ô che khuất dưới t ầ n cánh bay
Đại bàng vừa mới qua đây
Vụt qua cướp lấy người ngay trên đài.
Thình lình chẳng kịp trở tay
Nhà vua nghe chuyện chân tay rụng rời
Sai đô đốc tới truy ầ n lời
Cứu ngay công chúa hứa lời thành thân.
Lý Thông bối rối mười ph ầ n
Nửa mừng nửa sợ việc quân khó thành.
Tài thô sức mọn phải đành
Thạch Sanh tìm kiếm đồ dành giúp thân.
Sai bày lễ hội trong dân
Đờn ca múa hát dò l ầ n mối manh.
Từ ngày v ề lại rừng xanh
Thạch Sanh vui với gió lành mây trong
Ưu tư chẳng gợn trong lòng
Một hôm ng ẩ ng ầ m mây l ầ ng trời cao.
Từ xa một cánh chim mau
Sải dài cánh rộng ào ào bay qua
Dưới thân phấp phới lụa là

Nhìn ra bóng dáng đúng là nữ nhi.
Buông dây tên vọt phóng đi
Một bên cánh trái tức thì trọng thương.
Đại bàng sà xuống bên đường
Rút tên chẳng kịp trị thương phút nào
Quặp ngay công chúa chuồn mau
Thạch Sanh theo dấu máu vào hang sâu.

Mười ngày Lễ hội qua mau
Lý Thông lo lắng nát nhàu ruột gan.
Chiều tàn bóng xế nghiêng ngang
Mối manh chưa thấy dạ càng rối ren.
Chợt đâu nhìn thấy bóng quen
Thạch Sanh thấp thoáng đứng chen cuối hàng.
Lòng vui như bắt được vàng
Liền sà ngay đến hỏi han đỡ dành.
Thạch Sanh chưa hết bần thần
Tại sao họ Lý mỗ quan thế này?
Chuyện dài sau sẽ giải bày
Giờ thì cứu nạn việc ngay chẳng quàng.
Thạch Sanh thuật chuyện đại bàng
Lý Thông mừng rỡ kéo quân đi liền.
Sanh thời dẫn lối đi tiên

Tới nơi dãy núi mọc liền với mây.
Đường lên lởm chởm đá đầy
Hoang vu nắng cháy bóng cây không còn.
Miệng hang ở giữa chùng non
Thẳm sâu hun hút mỗi mòn mắt trông.
Thoáng qua đã thấy sồn lòng
Quan quân co rúm sợ không dám vào.
Đu dây từ phía trên cao
Thạch Sanh khéo léo nép vào thành hang.
Dò tìm mấy lối đường quanh
Đại bàng vừa thấy đang nằm dưỡng thương.
Đằng sau một bóng khuê nương
Nét ngài ủ rũ xem đường khổ đau.
Thạch Sanh nấp kín phía sau
Chờ nàng đi tới thì thào gọi sang.
Thuốc mê chàng đã sẵn sàng
Trộn vào thức uống cho nàng đem dâng.
Đại bàng ngấm thuốc lịm dần
Nổi lòng công chúa trào dâng bất thường
Cảm lòng quân tử can trường
Liều thân cứu mạng coi thường hiểm nguy.
Ngọc khuê hé cửa xuân thì
Ân tình sâu đậm khắc ghi tâm bần.

Vòng dây kéo trước lên trên
Mừng cho công chúa ngọc nguyên an bình.
Thạch Sanh chờ tới lượt mình
Ngờ đâu hang bỗng thành linh tối đen.
Số là sai lấy đá chèn
Lý Thông tàn độc một phen hại người.
Một là công cướp xong rồi
Hai là diệt khẩu phòng thời sâu xa.
Thạch Sanh bị bít đường ra
Ngấm lòng mới ngộ thật thà thiệt thân!
Người nào quân tử hiền nhân?
Người nào huynh đệ ân cần trước sau?
Ẩn sau đường mật ngọt ngào
Gươm che giáo đập mưu sâu khó lường.
Kẹt vào trong thế cùng đường
Thạch Sanh vung búa tìm đường thoát thân.
Đại bàng tỉnh thuốc an thần
Nghe đâu trong động người xâm chiếm vào.
Vốn là yêu quái tài cao
Trọng thương sức lực đâu sao vẹn mười.
Thạch Sanh giao chiến mấy hồi
Đại bàng thảm bại xong đời yêu ma.
Cửa hang đã bịt lối ra

Thạch Sanh đành phải dò la khắp vùng.
Xảy đâu ở ngách trong cùng
Một lờng cũi sắt khoá cùng thư sinh.
Hỏi ra mới biết sự tình
Đúng là thái tử Thuỷ đình bị giam.
Thạch Sanh bèn lấy cung vàng
Bắn tan khoá cũi cứu chàng thoát nguy.
Thuỷ cung thăm viếng một khi
Lời mời thái tử thuận nghi theo lòng.
Ngâm trong hang một dòng sông
Người đi rẽ nước thành dòng hai bên.
Vượt qua mấy đoạn thác ghềnh
Đường thông xuống biển ánh lên sắc ngời.
Lung linh phong cảnh xinh tươi
Nguy nga cung điện đất trời khó phân.
Thuỷ vương vui vẻ bội phần
Sai người sắp tiệc ân cần thiết giao.
Ngày vui lần lượt trôi mau
Thạch Sanh ngộ ý biệt chào hỡi hương.
Bạc vàng châu báu khiêm nhường
Chỉ xin nhận ở Thuỷ vương cây đàn.
Từ ngày được cứu khỏi hang
Ngọc thân công chúa như đàn đứt dây

Lặng câm suốt cả đêm ngày
Nhà vua truy ền lệnh hoãn ngày thành thân.
Đại phu nổi tiếng xa gần
Ngự y tri ều chính chẳng l ần duyên căn.
Chẳng là tâm bệnh hại thân
Cảm thương quân tử trong hang hiểm nghèo.

Chi ều tàn hút gió cheo leo
H ồ oan vất vưởng núi đèo lang thang
Chấn tinh gặp lại đại bàng
Cả hai cùng có chung mang mối thù,
Bàn nhau kiếm cách trả thù
Cốt đem tội đổ lên đ ầu Thạch Sanh.
Vượt qua mấy lớp quân canh
Vào cung lấy trộm gậy thành án oan
Bạc vàng châu báu đem mang
Bỏ vào l ều nhỏ của chàng Thạch Sanh.
Tội thời tang vật rành rành
Lý Thông chủ toạ án hình chém ngay
Giăm vào trong ngục đợi ngày
Thạch Sanh oan uổng giải bày không xong.
Bu ồm đâu xâm chiếm cõi lòng
Đàn buông dây có dây không khẻ khàng

“Đàn kêu tích tịch tình tang
Ai đưa công chúa lên hang mà vỡ’
Tiếng đàn như tỉnh như mê
Giọng đàn ai oán não nề xót xa
Tiếng vang đến tận cao xa
Đến tai công chúa cách ba quãng đường.
Trong lòng chợt nhớ chợt thương
Chợt đau chợt khổ vấn vương b ấ i h ấ i
Tự đứng lại thốt thành lời
Xin vua cha được gặp người rung tơ.
Nửa lòng như tỉnh như mơ
Nửa lòng đang rối như tơ ương vò.
Làm sao nên cảnh bất ngờ
Anh hùng nhận án tử chờ khai đao.
Thạch Sanh thưa chuyện trước sau
Chần tình giết trước, tiếp sau đại bàng
Cứu nàng công chúa khỏi hang
Hàm oan nghiệp chướng mới mang tội này.
Nhà vua nghe hết tấu bày
Cảm thương công chúa đêm ngày nhớ mong
Ban truyền phò mã sắc phong
Ngày lành tháng tốt kết phòng se hoa.
Lý Thông tội nặng chớ tha

Giao cho phò mã luận ra tội thành.
Lý Thông mặt xám mắt xanh
Mộp ngay dưới điện cổ đàn chờ đao
Nghênh ngang có được lúc nào
Kẻ dao vô cớ khác nào bún thiu.
Tham lam gây ác đủ nhiều
Chờ nghe luận tội phách siêu hồn rời.
Sanh rằng tội rõ ràng rồi
Chiếu theo phép nước ắt thời không tha
Nghĩ tình còn có mẹ già
Tha cho về lại quê nhà tu thân.
Lý Thông chắc chết mười phần
Được ban tha bổng thất thân tạ ơn
Dập đầu máu đổ trên sân
Dắt ngay tay mẹ lên đường về quê.
Ác nhân trời bỏ đời chê
Giữa đường sét đánh tức thì thiệt thân.
Hoan ca mở hội toàn dân
Công nương phò mã kết thân đẹp ngày.
Trọng tình phò mã anh tài
Xinh tươi công chúa rạng ngời sắc xuân.
Xứng là một đấng anh quân
Xứng là thê nữ trong ngần tuyết trinh.

An vui hạnh phúc yên bình
Ngờ đâu lắm kẻ bất bình trong tâm
Khi xưa dâng lễ cầu thân
Hoàng thân các nước mấy lần từ hôn
Nay thì công chúa thành hôn
Vớì chàng khố rách áo ôm rõ ràng
Khinh thường miệt thị lân bang
Dấy binh trừng phạt thế tràn võ đê.
Đông Tây Nam Bắc tứ bề
Bình hùng tướng mã bổ vây chập chùng.
Thế như đê nước chực bung
Thế như lũ cuốn xuống vùng hạ duyên.
Bỗng đâu vắng tiếng dây tiên
Bỗng đâu thù hận ưu phi ền chợt tan.
Thạch Sanh khẻ chạm dây đàn
Tiếng ngân tha thiết trong làn gió qua
Nào là tiếng mẹ tiếng cha
Nào là thê tử ở nhà chờ mong
Hàng hàng lớp lớp binh hùng
Xếp thương hạ giáo quyết cùng lui binh.
Thạch Sanh truy ền lệnh khao binh
Một n ấi cơm nhỏ cho nghìn tướng quân.
Cơm vừa vơi bớt một phần

Tự nhiên đầy lại vẹn phần mới tinh

Người người xem thấy thất kinh

Cúi mình lạy tạ kéo binh về nhà.

Nhà vua nay cũng đã già

Thạch Sanh tiếp quản nước nhà trông coi

Ngày lành tháng tốt lên ngôi

Quốc gia thịnh vượng sử đời ghi danh.

Câu 3 (trang 48 SGK Ngữ văn 6 Tập 2 mới)

Em lại thông dong thả bước chậm rãi. Trên bãi cỏ non xanh, một bầy hươu đang nhởn nhơ gặm cỏ. Em mãi mê bước theo chú hươu sao có cặp sừng tuyệt đẹp. Một khu rừng hiện ra trước mắt em. Tiếng chim hót ríu rít, suối chảy róc rách, những bông hoa rực rỡ lạ kì đang ngả đầu vào nhau thì thào trò chuyện. Em dừng lại trước một tảng đá lớn màu trắng đục. Cạnh tảng đá là một cây cau cao vút, tàu cau rủ xuống như âu yếm, chở che. Một dây trầu với những chiếc lá xanh mượt mềm mại quấn chặt lấy thân cau như chàng muốn rời.